

«Από το δικό μου, κυρία!»- Υπέρ αναμνήσεως μιας υπέροχης δασκάλας! (της Λότης Πέτροβιτς)

[ίστη](#)

Το παρακάτω κείμενο αφιερώνεται στους δασκάλους εκείνους

που δεν σταματούν να αναλώνονται, να πεθαίνουν συναισθηματικά, να αδειάζουν κυριολεκτικά όλο το μέσα τους για χάρη των μαθητών τους. Σ' αυτούς που δεν υπολογίζουν κόπους ούτε και λογαριάζουν αν ο μισθός είναι λίγος και δε φτάνει, που δεν δειλιάζουν ούτε φοβούνται να εκτεθούν. Μην τους ψάχνετε σε μουσεία, βρίσκονται ανάμεσά σας ...

“Από το δικό μου, κυρία!” Υπέρ αναμνήσεως μιας υπέροχης δασκάλας! (της Λότης Πέτροβιτς) [\(περισσότερα...\)](#)